

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych
oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676, z 2008 r. Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 56, poz. 459 i Nr 157, poz. 1241) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w § 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) wybór kandydatów na rzecznika dyscyplinarnego i wybór zastępcy rzecznika spośród sędziów sądów wojskowych;”;
- 2) w art. 13 w § 1:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wyrażenie opinii w sprawach wyznaczania na stanowiska służbowe prezesów sądów wojskowych i ich zastępców;”;
 - b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) wyrażanie zgody na delegowanie sędziego wojskowego sądu garnizonowego przez prezesa wojskowego sądu okręgowego.”;
- 3) w art. 22a § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydatów na stanowiska sędziów, o których mowa w § 1, wydaje, na wniosek dyrektora departamentu,

o którym mowa w art. 5 § 4, z dniem powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego, Minister Obrony Narodowej.”;

4) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. § 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, po uzyskaniu zgody sędziego, może delegować sędziego na okres nieprzekraczający trzech miesięcy w roku kalendarzowym do pełnienia obowiązków sędziowskich lub wykonywania czynności administracyjnych w innym sądzie wojskowym lub w sądzie powszechnym albo w departamencie, o którym mowa w art. 5 § 4, a na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego także, odpowiednio, w Sądzie Najwyższym lub sądzie administracyjnym.

§ 2. Prezes wojskowego sądu okręgowego, po uzyskaniu zgody sędziego oraz kolegium właściwego sądu, może delegować sędziego wojskowego sądu garnizonowego do pełnienia obowiązków sędziego na obszarze właściwości danego wojskowego sądu okręgowego na czas nie dłuższy niż miesiąc w roku kalendarzowym.

§ 3. Za zgodą sędziego okres delegowania, o którym mowa w § 1 i 2, może zostać przedłużony na czas określony.

§ 4. Sędzia nie może łączyć funkcji orzekania z wykonywaniem czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, z wyłączeniem Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.”;

5) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. § 1. W przypadku zniesienia sądu wojskowego sędzia tego sądu, na swój wniosek lub za swoją zgodą, jest powoływany, w trybie określonym w przepisach ustawy,

o której mowa w art. 32 § 6, na urząd sędziego sądu powszechnego, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych. Przepisy art. 32 § 7 – 9 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Z chwilą powołania sędziego sądu wojskowego na urząd sędziego sądu powszechnego zwalnia się go, z mocy prawa, z zawodowej służby wojskowej.”;

6) w art. 35:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Sędziego nie można zwolnić z zawodowej służby wojskowej przed rozwiązaniem stosunku służbowego z mocy prawa lub przed utratą przez niego stanowiska albo przeniesienia w stan spoczynku.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, sędziego zwalnia się z zawodowej służby wojskowej jednocześnie z rozwiązaniem stosunku służbowego z mocy prawa lub utratą przez niego tego stanowiska, a w przypadku stanu spoczynku – z dniem wydania ostatecznej decyzji o przeniesieniu.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku przeniesienia w stan spoczynku oraz w przypadku powołania na urząd sędziego sądu powszechnego w trybie określonym w art. 32a uznaje się, iż zwolnienie sędziego z zawodowej służby wojskowej nastąpiło w drodze wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez właściwy organ.”;

7) w art. 37 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przewinieniem dyscyplinarnym w rozumieniu ustawy jest naruszenie obowiązków sędziego, w tym oczywista i rażąca obraza przepisów prawa, uchybienie powadze stanowiska

sędziowskiego, naruszenie dyscypliny wojskowej oraz zasad honoru i godności żołnierskiej.”;

8) w art. 40:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Uprawnionym oskarżycielem przed sądem dyscyplinarnym w sprawach sędziów wojskowych sądów okręgowych, a także prezesów oraz zastępców prezesów wojskowych sądów garnizonowych, jest rzecznik dyscyplinarny, zaś w sprawach pozostałych sędziów – zastępca rzecznika dyscyplinarnego.

§ 2. Kandydatów na rzecznika dyscyplinarnego wybiera Zgromadzenie spośród sędziów sądów wojskowych.”,

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zgromadzenie zgłasza Krajowej Radzie Sądownictwa wybranych kandydatów na rzecznika dyscyplinarnego oraz zastępcę rzecznika dyscyplinarnego najpóźniej na trzy miesiące przed upływem kadencji albo w terminie miesiąca od jego ustąpienia.”;

9) w art. 41a dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Od wydanych w pierwszej instancji wyroków sądu dyscyplinarnego oraz postanowień i zarządzeń zamykających drogę do wydania wyroku przysługuje odwołanie obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu, a także Krajowej Radzie Sądownictwa, Ministrowi Sprawiedliwości oraz Ministrowi Obrony Narodowej, którym doręcza się odpis orzeczenia.

§ 4. Rozstrzygnięcia zapadające w toku postępowania dyscyplinarnego wymagają z urzędu uzasadnienia na piśmie i doręczenia ich stronom.”;

10) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. Krajowa Rada Sądownictwa, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Minister Sprawiedliwości oraz Minister

Obrony Narodowej mogą wystąpić o wznowienie postępowania dyscyplinarnego.”;

- 11) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Asystenci sędziów, urzędnicy i pracownicy sądów

„Art. 64a. W sądach mogą być zatrudnieni asystenci sędziów.

Art. 64b. § 1. W sądach są zatrudnieni urzędnicy i inni pracownicy sądów.

§ 2. Zasady zatrudniania urzędników i innych pracowników sądów oraz ich obowiązki i prawa określają przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.²⁾).”;

- 12) w art. 70 w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do sądów wojskowych, sądów dyscyplinarnych, sędziów sądów wojskowych oraz asystentów sędziów i ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i 5, art. 8, art. 22 § 6, art. 40, art. 41 § 2, art. 42, art. 44 – 52, art. 53 § 1 – 3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i 4 – 6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70 i 71, art. 73 – 75, art. 77 § 2, 2a i 4 – 6, art. 78 § 1 – 4, art. 78a § 1 – 3 i 6, art. 79, art. 80 § 2d – 2h i 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85 i 86, art. 89 i 90, art. 91 § 1, 1c – 2, 6, 7 i 9 – 12, art. 91a – 93, art. 94 § 1, 3 i 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1 – 4, art. 101 § 2 – 4, art. 102, art. 104 – 106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5 – 7, art. 115 – 118, art. 120, art. 121 § 2, art. 122, art. 126, art. 128, art. 130 i 131, art. 133, art. 155 – 155b, art. 159 § 1 pkt 5 i 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171 – 174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 41 § 2, art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 tej ustawy, z tym że:”;

13) uchyla się art. 71.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.²⁾) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. W przypadku zniesienia sądu, w pierwszej kolejności na wolne etaty urzędnicze i pracownicze w sądach lub prokuraturach, na ich wnioski, są zatrudniani urzędnicy i pracownicy zniesionego sądu.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 67) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) wybiera rzecznika dyscyplinarnego sędziów sądów powszechnych oraz rzecznika dyscyplinarnego sędziów sądów wojskowych;

7) wyraża opinie w sprawie powołania i odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu powszechnego oraz prezesa albo zastępcy prezesa sądu wojskowego;”;

2) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koszty działalności Rady i Biura są pokrywane z budżetu państwa. Rada zapewnia warunki działania rzecznikom dyscyplinarnym sędziów sądów powszechnych i wojskowych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. Nr 26, poz. 157, Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375 i Nr 223, poz. 1777) w art. 69 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czasu ustania stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej asesor sądu wojskowego jest upoważniony do wykonywania czynności asystenta sędziego w wojskowym sądzie garnizonowym.”.

Art. 5. 1. Osoby powołane do zawodowej służby wojskowej, a zajmujące stanowiska asesorów w wojskowych sądach garnizonowych, są przenoszone z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowiska asystentów sędziów w tych sądach.

2. Dla określenia warunków przy ubieganiu się o powołanie na urząd sędziego bądź prokuratora okresy pełnienia służby przez aplikanta w sądzie wojskowym między zdaniem egzaminem sędziowskim a powołaniem na stanowisko asesora, wykonywania pracy w charakterze asesora sądu wojskowego oraz pełnienia służby po dniu 5 maja 2009 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są równoznaczne z zajmowaniem stanowiska asystenta sędziego.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433, Nr 102, poz. 690 i Nr 136, poz. 959 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157 i Nr 178, poz. 1375.